

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

IV. Lutheri proles.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Ies in monasterijs maneat, vt & monachi iam LXXX. ætatis annum egressi. His ille limitibus vtriusque sexus concupiscentiam circumferibit. Erasmus noui huius Euangelij præcones irridens, ait, (d) eos ex infusione scilicet S. Sancti, duas tantum res expetere, argentum & feminas. Cetera enim ipsum Euangelium abunde suppeditare. Et licet in varias sectas diltrahantur, omnes tamen Bacchum & Venerem ex æquo colere, & ieiunijs ac castitati bellum, indixisse: Idem dicit, vidisse se monachum apostatam, qui tres feminas habuerit. Itemque Sacerdotem apostatam, qui matrimonium cum alterius vxore contraxerit. Plura idem atreijsmodi Monachorum & Monialium passim exstare exempla, quæ quam facile nubunt, tam facile repudientur. Videre sane est, quam cupide totum hoc excucullarum hominum genus ad matrimonium conuolet. rati nimirum incestus suos sub huius Sacramenti (Sacramentum enim esse et si non omnes complures tamen ex ipsis credunt) velolatereposse, non secusatque Elisa illa apud Virgilium, quæ amores suos illicitos cum Aenea simili consilio ingenioque, *Coniugium vocat. Hoc prætextit nomine culpam,* (e) Sicut enim qui Officium aliquod maius in Ecclesia desiderant, conseq̄ui alter id non possunt, quam si per continentiam & perditionem, sicuti continentia est via & porta arcta ad Ecclesia & Fidem Christi. Operditos homines! qui virginea illa pudicitia ac honestate proculcata, tamquam sues in immundo libidinum cœno volutantur; vitamque tam puram, tam gloriosam atque adeo penè Angelicam infamibus ac turpissimis volupratibus postponunt; & nutriti in croceis amplexati sunt stercora. Ex omnibus ijs vix vllus monasticæ vitæ defensor reperitur, qui non vel ante vel statim postea feminarum fuerit implicitus amoribus. patris & magistri sui Lutheri exemplum in hoc imitatus, apud quem castitas eodem loco fuit, quo Nympharum pudicitia inter impudicos Satyros & Silenos. Sed quæ multorum etiam animos acerbissima non multo post pœnitudo subiit, grauiusque afflixit! pari cum Lutheri paroxisimis, angoribus ac pressura, quam illi illatam per diabolum Ionas & Pomeranus affirmant, qui oculati testes angoris eius fue-

runt. Incessit semel eum tetror ille A. 1527. sabbato post Visitat. B. Virg. Festum mane, adeo vt ipse ad extrema se venire arbitratus, Pomerano confessionem fecerit peccatorum & absolutionem rogauerit & c. quæ in eius Tomis (f) reperiuntur descripta. Quemadmodum enim gulones delicato alicui cibo au diissime inhiant, saturi vero eundem fastidiunt; sic vbi ardor ille iuuentutis à pueritia fere monasteriorum claustris cohibitus, deferbuit, illi vero iudissolubili matrimonij nodo illigatos se, atque in eo plures spinas quam rosas reperire se vident, Deum immortalem, quæ tum non suspiria, quæ prioris vitæ desideria ac præsentis detestaciones non audiuntur! vt pote à quibus non sanctum modo illud vinculum votorum, verum etiam ipsæmet, de coniugio & affinitate ab Ecclesia latæ leges perinde vt iudæorum renouatæ leges, insuper habeantur ac sine vlla verecundia violentur. Vt enim olim iudæi ob adulterium facta diuortia & noua ab innocenti parte contracta coniugia tamquam licita approbarunt; sic Lutherani quoque eadem permittunt, contra expressam S. Scripturæ auctoritatem, quæ vale, *vt quod Deus coniunxit, homo non separet.* quarum rerum conscientia non potest non grauissime hominem affligere. Quæ vero hac de re Lutheranorum sit sententia, vide apud Melancthonem in Locis communibus, & passim in libris Lutheri.

IV. Porro ex monstroso Monachi & Monialis matrimonio tres fetus masculi sunt procreati quorum natu maior Ioannes nomine, Medicinam professus est atque exercuit, anno M D X C I V. etiam nū superstes. Intellexi ego ex viris honestis & fide dignis, qui aiebant vidisse se Hamburgi hominem hunc tantis honoribus à tota fere ciuitate exceptum quanti vix Principi haberi solent; ac quia tum forte nuptiæ locupletioris alicuius celebrabantur, ei primum locum, vt scilicet sponsæ assideret, fuisse darum. In tanto honore populi isti nomen, memoriam ac posteritatem seu sobolem Prophetæ sui habent. Secundum nos vidimus, patri cognominæ, inter equitum turmas quæ primo nostro domestico bello Franciam depopulatam è Germania venerant, militantem, ad quem tamquam Germanici Prophetæ filium, multi curiositate

Gg 2

d Ad frat. inf. Germ. e Virgil Aen. 3. f Tom. 3. len. f. 401. Matthiæ conc de Luth. fol. 50. & 69. & Tô. 2. Luth. epist. pag. 325. & Tom 9. Witteb. p. 238. 239. Selnecc. ad A. 1520 fol. 32. & c. Vlenberg. Vit. Luth. cap. 19. num. 1. compendio extraxit.

tate quadam concurrebant, nulla fere alia re, quam
strenua perpotatione ac luxu insignem. Quod illi
paternum sanè fuit (g). Quam enim dissolutus ac
mundanus homo pater fuerit, non vita tantum,
verum etiam scripta ipsius testantur. Qui ipsum
Lutherum viderunt, aiunt, ad ipsum iter facien-
tem, etiam tum quum ad Imperatorem Wormati-
am proficisceretur, magnos hominum concursus
fieri solitos, in monachali habitu, quo tunc uteba-
tur, non solum genio laegeter indulgentem, verum
etiam tamquam nouum quendam Orphea fidibus
suauiter cauentem admirantium. Narravit mihi
vir honestus, in aula Saxonica tum versatus, Lu-
therum die quodam Sibyllam Ducis coniugem sa-
lutiandi causa in gynæceum ingressum, quum præ
ceteris eleganti forma virginem conspexisset, le-
uiter permulso eius mento, velut alludentem, ad
Ducissam conuersum dixisse: O pulchrum diabo-
lum! Equidem si tales in inferno essent diaboli,
eò venite non reculem. Hisque verbis Ducissam
vehementer fuisse offensam, Ducem vero Prophe-
tæ sui amore fascinatam, dixisse, Lutheri corpus
carne & ossibus constare, veterorum hominum:
sed animam eius plane, diuinam esse ac caelestem.
Tertius Lutheri filius fuit Paullus nomine, de quo
nihil fere nobis constat.

V. Porro Lutherum quum ieiunij tum castitatis
iuratum ac capitalem fuisse hostem, scripta ipsius
demonstrant. Atque hinc est quod idem nihil ma-
gise odisse dicatur quam S. Hieronymum, eo quod nihil fere
ille quam abstinentiam & castitatem inculcet. O D.
Hieronyme. Huc quidem si dicto finis audien-
tes, te vnà cum aspero tuo habitu, cum deserto, cū
Bethlehem tua, tamquam insanum, ad Anticyras
relegemus. Scribit quidam Lutheri discipulus, (h)
Ex omnibus SS. Patribus Hieronymum maxime Luthe-
ro magistro suo non odio tantum, verum etiam ludibrio
fuisse habitum, ut in eius libris nihil fere aliud nisi
de seruandis ieiunijs, de castitate custodienda, de carne
maceranda legere sit. Quid, quod idem diuinum
hunc vitum, cuius sanctitatem & eruditionem,
tam præterita quam futura sæcula admirata sunt
& admirabuntur, diaboli viridem ipsius ætatem
tentantis assultus, & remedia contra eisdem à se
adhibita narrantem scurriliter irridet? Sic vero
sanctus ille vir loquitur, sic carnem suam domat.
*Vah pessime asne! (corpus intelligit multo verberibus
pana excoriatum) Ego te ut meritis es, accipiam sicque
trahebam ne lasciuas: Sic fame siti, laboribus te excar-
nificabo, ut surpium amorum facile obliuiscaris.* Sed

quid opus è discipulorum libris petere testimonia,
quum ipsius magistri auctoritas ad hoc proban-
dum nobis sufficiat? Audi quæso, quomodo ille
paucis verbis sanctos illos viros omnes, qui per vi-
tæ austeritatem & carnis mortificationem animas
suas ad caelestra eleuare, & endo cælo, vt Ennius
loquitur, locare studuerunt, irrideat. (i) *Omni ho-
rum sanctitas (inquit excucullatus hic) in eo posita
est, quod multum ie unarunt, multum orarunt, duriter
cubauerunt, multa denique sacco & lacerna induti, passi
sunt: quam sanctitatem etiam canes aut sues quotidie
exercere possunt.* O verba talis libertatis patrono &
patinatio Mönacho digna! De Epiphano item
adeoque tota Ecclesia quæ olim Arianorum hæ-
reticorum in sanctâ hebdomadâ, Catholicis car-
nem macerantibus, genio tum potissimum indul-
gentium peruersitatem atque ingluuitem grauissi-
mis verbis perstrinxit, non melius loquuntur Cen-
turiatores Magdeburgenses (k). Quin aiunt, *magis
hæreticum esse ac S. scriptura contrarium superstitiones
illas obseruare, quam Christiana libertate uti.* Audiui-
mus eundem illum prophetam, de Niceno Conci-
liò, in quo lex cœlibatus renouata fuit, loquen-
tem. *Quasi vero, inquit, S. Spiritus nihil aliud agendū
habuerit quam ut ministros ad res periculosas, easdemq;
non necessarias, immo impossibiles obligaret.* Addit,
*femina vjum homini non minus quam ipsius cibi
necessarium esse.* Ne quis vero à Luthero hæc
scripta esse negare possit, ipsius verba adscri-
bam. Sed prius veniam ore à Catholico & ca-
sto, imo quouis honesto animo, vt pace eius &
salua castitate mihi scurram loquentem liceat
introducere, vt ipsemet ardiatur. (l) *Quam non
est in meis viribus situm, inquit, ut vir sim, tam non
est mei iuris ut absque muliere sim. Rursum ut in tua
manu non est ut femina non sis, si nec in te est ut absque
viro degas. non enim libera est electio, aut consilium,
sed res est necessaria ut marem femina, feminam mari
sociari oporteat. Verbum enim hoc quod Deus ait, Cres-
cite & multiplicamini, est præceptum diuinum, puta
opus quod non est nostrarum virium, vel ut impediatur
vel omittatur, sed tam est necessarium quam edere, bibe-
re, purgare aluū, mucum emungere, dormire & vigila-
re. Est implantata natura, haud secus ac membra ad
eam rem pertinentia. Ecce aurea noui Patriarchæ
verba*

g Simon Fontã. in Historia. h Comment. Genes. 22. ca.
Aurifaber fol. 377. i Luth. de seruo arbit. k Cent. 4. l.
5. pag. 401. Tom. 5. fol. 119. Tom. 2. ad fals. Episc. orat. fol.
326. l. Sermon de matrimonio.